

Niekoľko poznámok k fuzzy logickému programovaniu

(VÝŇATOK Z PREDNÁŠOK PROF. RNDR. PETRA VOJTÁŠA, DRSc., SEPTEMBER–DECEMBER 2003)

VERZIA 25. 1. 2004

Antimotto: Ale vaša reč nech je „áno – áno“, „nie – nie“. Čo je navyše, pochádza od Zlého. (Mt 5, 37)

1 Výrokový počet

1.1 Syntax výrokového počtu

Jazyk výrokového počtu \mathcal{L} je tvorený

- množinou elementárnych výrokov $EV = \{v_0, v_1, \dots, v_n\}$.
- logickými spojkami (napr. $\&$, \neg)
- pomocnými symbolmi (zátvorky, čiarka)

Vytvárajúca postupnosť výroku je postupnosť slov A_0, A_1, \dots, A_n nad jazykom výrokového počtu, kde pre každé slovo A_i :

- buď $A_i \in EV$, teda slovo je elementárny výrok
- alebo existuje $n < i$ a slová A_i, \dots, A_n a n -árna spojka $s \in \mathcal{L}$, že $A_i = s(A_1, \dots, A_n)$.

Výrok. Slovo $A \in \mathcal{L}$ sa nazýva výrok, ak existuje vytvárajúca postupnosť výroku $A_0, A_1, \dots, A_n = A$.

Množina pravdivostných hodnôt je ľubovoľná množina $V \subseteq [0, 1]$, kde $0 \in V$, $1 \in V$.

Príklad 1.1

Klasická logika: $V = \{0, 1\}$, množina spojok je $\{\neg, \&\}$.

Pravdivostná funkcia. Každéj n -árnej spojke $s \in \mathcal{L}$ je priradená pravdivostná funkcia $s^* : V^n \rightarrow V$.

1.2 Sémantika výrokového počtu

Interpretácia jazyka výrokového počtu je tvorená

- ľubovoľným zobrazením $v : EV \rightarrow V$, v sa nazýva *ohodnotenie elementárnych výrokov*
- priradením, ktoré každej spojke $s \in \mathcal{L}$ priradí pravdivostnú funkciu s^* .

Rozšírenie ohodnotenia v . Každé ohodnotenie $v : EV \rightarrow V$ možno rozšíriť na množinu všetkých výrokov VYR , t. j. $\bar{v} : VYR \rightarrow V$ nasledovne: pre každú spojku $s \in \mathcal{L}$, ľubovoľné výroky $A_1, \dots, A_n \in VYR$

$$\bar{v}(s(A_1, \dots, A_n)) = s^*(\bar{v}(A_1), \dots, \bar{v}(A_n)).$$

1.3 Pravdivostné funkcie a t -normy.

Príklady výrokových funkcií V klasickej logike bola možné priradiť každej spojke jedinú pravdivostnú funkciu. Vo fuzzy logike možno priradiť spojke ľubovoľnú „vhodnú“ funkciu, ktorá bude plniť úlohu pravdivostnej funkcie.

- Lukasiewicz:

$$\begin{aligned} \&_L^*(x, y) &= \max(x + y - 1, 0) \\ \rightarrow_L^*(x, y) &= \min(-x + y + 1, 1) \end{aligned}$$

- Gödel

$$\begin{aligned} \&_G^*(x, y) &= \min(x, y) \\ \rightarrow_G^*(x, y) &= \begin{cases} 1 & \text{ak } x \leq y \\ y & \text{ak } x > y \end{cases} \end{aligned}$$

- produktové spojky:

$$\begin{aligned} \&_P^*(x, y) &= a \cdot b \\ \rightarrow_P^*(x, y) &= \begin{cases} 1 & \text{ak } x \leq y \\ \frac{b}{a} & \text{ak } a > b \end{cases} \end{aligned}$$

- negácia

$$\neg^*(x) = 1 - x$$

t -normy. t -normou nazývame funkciu

$$t : [0, 1] \times [0, 1] \rightarrow [0, 1],$$

ktorá spĺňa nasledovné podmienky:

- $t(1, 1) = 1$, $t(0, 1) = t(1, 0) = t(0, 0) = 0$,
- t je neklesajúca v oboch argumentoch,
- t je symetrická: $t(x, y) = t(y, x)$,
- $t(x, 1) = t(1, x) = x$,
- t je asociatívna: $t(x, t(y, z)) = t(t(x, y), z)$.

Pravdivostné funkcie $\&_L^*$, $\&_G^*$, $\&_P^*$ sú t -normy, platí $\&_L^* \leq \&_G^* \leq \&_P^*$ a $\&_G^*$ je najväčšia t -norma (pre každú t -normu T a pre každé $x, y \in [0, 1]$ je $T(x, y) \leq \&_G^*(x, y)$).

1.4 Teória a modely.

Teória vo výrokovom počte je ľubovoľné zobrazenie

$$T : VYR \rightarrow V.$$

(v klasickej výrokovom počte je to množina formulí jazyka výrokového počtu).

Čiže

$$T = \{\langle \varphi_0, v_0 \rangle, \dots, \langle \varphi_n, v_n \rangle, \dots\},$$

kde $\varphi_i \in VYR$, $v_i \in V \subseteq [0, 1]$.

Axiómou teórie T sa nazýva usporiadaná dvojica $(\varphi, x) \in VYR \times V$, ak platí $T(\varphi) = x$.

Model teórie T je ľubovoľné ohodnotenie $v : EV \rightarrow V$, pre ktoré:

$$\text{pre každé } \varphi \in T : \bar{v}(\varphi) \geq T(\varphi)$$

(v klasickej VP: ľubovoľné zobrazenie $v : EV \rightarrow \{0, 1\}$, že $\bar{v}(\varphi) = 1$)

1.5 Modus ponens

Nech $I : [0, 1] \times [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ je pravdivostná funkcia spojky \rightarrow_I a nech $C : [0, 1] \times [0, 1] \rightarrow [0, 1]$. Hovoríme, že

$$\frac{(B, b), (B \rightarrow_I H, r)}{(H, C(b, r))}$$

(pravidlo modus ponens) je korektné odvodzovacie pravidlo, ak pre každý model v teórie $T = \{(B, b), (B \rightarrow_I r)\}$ a pre ľubovoľné výroky B, H platí: $\bar{v}(H) \geq C(b, r)$.

Reziduovanosť. Nech $C, I : [0, 1] \times [0, 1] \rightarrow [0, 1]$, pričom C je konjunktora, I je implikátor, oba rozširujú dvojhodnotovú konjunkturu, resp. implikáciu. Nech $b_1 \leq b_2$, $h_1 \leq h_2$, $r_1 \leq r_2$. Potom

- $C(b_1, r_1) \leq C(b_2, r_2)$ (C neklesá v oboch argumentoch)
- $I(b_2, h_1) \leq I(b_1, h_2)$ (I nerastie v 1. a neklesá v 2. argumente a preveracia poradie premenných)

Povieme, že funkcie C a I sú *reziduované*, ak

$$r \leq I(b, h) \text{ akk } C(b, r) \leq h$$

(mnemotechnická pomôcka: b je pravdivostná hodnota tela (*body*), h hodnota hlavy pravidla (*head*), r hodnota po aplikácii pravidla (*rule*). $I(b, h)$ je dolný odhad pravdivostnej hodnoty pravidla)

Korektnosť modus ponens. Nech C a I sú reziduované, $\rightarrow_I^* = I$, $v : EV \rightarrow [0, 1]$ je modelom teórie $T = \{(B, b), (B \rightarrow_I r)\}$. Potom $v(H) \geq C(b, r)$.

Dôkaz.

Z definície modelu teórie T :

$$\bar{v}(B \rightarrow H) \geq r$$

Ľavá strana je ale rovná:

$$\rightarrow_I^*(v(B), v(H)) = I(v(B), v(H)) \geq r$$

Máme teda $I(v(B), v(H)) \geq r$. Z predpokladu reziduovanosti je to ekvivalentné

$$C(v(B), r) \leq v(H)$$

Teraz využijeme monotónnosť konjunktora a predpoklad, že $v(B) \geq b$:

$$C(b, r) \leq C(v(B), r) \leq v(H),$$

čiže $C(b, r) \leq v(H)$.

2 Fuzzy logické programovanie

2.1 Základné definície

Definícia 2.1

Fuzzy logický program je zobrazenie

$$P : VYR \rightarrow [0, 1]$$

také, že $P^{-1}((0, 1])$ je klasický logický program vo výrokovom počte

Poznámka 2.2

„Klasický“ logický program v dvojhodnotovom výrokovom počte je teória výrokového počtu obsahujúca

- atomárne formuly
- pravidlá tvaru $H \leftarrow B_1 \& B_2 \& \dots \& B_n$

Tu sme vo výrokovom počte, čiže v pravidlá vôbec nie sú funkčné ani predikátové symboly!

Príklad 2.3

Ak $p \in EV$, potom $\langle p, x \rangle \in P$, kde x je stupeň pravdivosti. Inak povedané máme usporiadanú dvojicu $\langle p, P(p) \rangle$, Napr. (skúška (JankoHraško, DZS, A), 0, 1).

Definícia 2.4 (správna odpoveď)

Nech P je fuzzy logický program a $q \in EV$ (query) je otázka. Potom $x \in [0, 1]$ sa nazýva *správna odpoveď*, ak pre každé $I : EV \rightarrow [0, 1]$ platí:

$$\text{ak } I \models P, \text{ potom } I(q) \geq x.$$

Poznámka 2.5

- Inak povedané, číslo $x \in [0, 1]$ (pravdivostná hodnota) je správna odpoveď, ak pre každý model (interpretáciu) I fuzzy logického programu P je stupeň pravdivosti otázky q v tomto modeli aspoň x .

Pripomeňme, že $v \models T$ (v je modelom teórie T (tu fuzzy logického programu P)) podľa definície, ak

$$v \models T \text{ akk pre každú } \varphi \in T : \bar{v}(\varphi) \geq T(\varphi)$$

- všimnime si, že ak x je správna odpoveď a $y < x$, potom aj y je správna odpoveď. Nulová odpoveď je vždy správna, ale v skutočnosti „nič nehovorí“. Radi by sme chceli nájsť najlepšiu možnú správnu odpoveď a nájsť

$$\sup\{I(q) : I \models P\}$$

Definícia 2.6 (výpočtový krok)

Nech $? - q_0, q_1, \dots, q_n$ je množina otázok ($q_i \in EV$) a q_j je vybraný atóm a $q_j \leftarrow B$ je pravidlo také, že $P(q_j \leftarrow B) > 0$. Potom výpočtový krok z otázky $? - q_0, \dots, q_n$ s použitím pravidla $q_j \leftarrow B$ dáva novú otázku

$$? - q_0, \dots, q_{j-1}, C_-(\mathbb{B}, P(q_j \leftarrow B)), q_j + 1, \dots, q_n,$$

pričom \mathbb{B} (telo - *body*) je výrok tvaru $@(r_1, \dots, r_k)$, kde $@$ je monotónny agregáčny operátor. \square

Definícia 2.7 (vypočítaná odpoveď)

Číslo $y \in [0, 1]$ sa nazýva *vypočítaná odpoveď* na otázku q vzhľadom k fuzzy logickému programu P , ak existuje postupnosť q_0, q_1, \dots, q_n (nazývaná *výpočet*) taká, že

- $q_0 = q$ (pripomeňme, že $q \in EV$),
- $q_i \rightarrow q_{i+1}$ je výpočtový krok,
- q_n neobsahuje žiadne elementárne výroky a
- y je hodnota výrazu q_n .

2.2 Korektnosť fuzzy logického programovania

Veta 2.8 (korektnosť fuzzy logického programovania)
Nech P je fuzzy logický program a q je otázka a x je vypočítaná odpoveď. Potom x je správna odpoveď.

Dôkaz.

Indukciou stačí ukázať, že tvrdenie platí pre výpočtový krok $\langle q \leftarrow @\langle r_1, \dots, r_k \rangle, r \rangle$. Majme v niektorom kroku pravidlo $H \leftarrow @\langle B_1, \dots, B_n \rangle$. Nová otázka podľa výpočtového kroku bude:

$$C_{\rightarrow}(@\langle B_1, \dots, B_n \rangle, P(q \leftarrow B_1, \dots, B_n)).$$

Z indukčného predpokladu, ak $\mathfrak{J} \models P$, potom $\mathfrak{J}(B_i) \geq b_i$ a budeme mať

$$C_{\rightarrow}(@\langle b_1, \dots, b_n \rangle, x) \leq C_{\rightarrow}(@\langle \mathfrak{J}(B_1), \dots, \mathfrak{J}(B_n) \rangle, x) \leq h$$

čo vyplýva z korektnosti modus ponens. \square
Spejme k dôkazu úplnosti fuzzy logického programovania.

2.3 Zväzy

Definícia 2.9 (zväz)

Algebraický zväz (*lattice*) je množina $\langle s$ operáciami \wedge (priesek), \vee (zjednotenie), nulovým prvkom 0 , jednotkovým prvkom 1 a reláciu čiastočného usporiadania \leq , kde:

- operácie \wedge , \vee sú asociatívne a komutatívne
- pre prvok $a \in L$ platí:
 $- a \wedge 0 = 0, \quad a \vee 0 = a$
 $- a \wedge 1 = a, \quad a \vee 1 = 1$
- $x \leq y$ akk $x \wedge y = x$

Definícia 2.10

- Čiastočné usporiadaná množina L sa nazýva *úplný zväz*, ak každá neprázdna podmnožina množiny L má supremum (a infimum).
- Najväčší prvok takéhoto zväzu je 1 , najmenším prvok je 0 .
- Nech $T : L \rightarrow L$ je operátor nad zväzom L . Hovoríme, že operátor T je monotónny, ak pre $x, y \in L$ platí:

$$x \leq y \text{ potom } T(x) \leq T(y) \quad \square$$

- množina $X \subseteq L$ sa nazýva *nahor usmernená*, ak pre každý $x, y \in X$ existuje $z \in X$ také, že $x \leq z$ a súčasne $y \leq z$.

$$(\forall x, y \in X \subseteq L)(\exists z \in L)x \leq z \wedge y \leq z.$$

- Povieme, že operátor T je *spojitý*, ak pre každú nahor usmernenú neprázdnu podmnožinu zväzu $\emptyset \neq X \subseteq L$ platí:

$$T(\sup X) = \sup\{T(x) : x \in X\}$$

- prvok $x \in L$ sa nazýva *pevný bod* zobrazenia T , ak $T(x) = x$.

- najmenší pevný bod zobrazenia $T : L \rightarrow L$ budeme označovať $\text{mfp}(T)$.

Veta 2.11 (Tarski, o fixpointe)

Nech L je nahor usmernená množina, $T : L \rightarrow L$ je monotónny operátor. Potom existuje $x \in L$ také, že

$$T(x) = x.$$

Naviac, x je $\text{mfp}(T)$.

Dôkaz.

Nech $A = \{x \in X : T(x) \leq x\}$.

- Zrejme $1 \in A$, pretože $T(1) \leq 1$ (1 je totiž podľa definície najväčší prvok zväzu L). Teda $A \neq \emptyset$.

- Vezmime $a = \inf A$, teda a je najväčšie dolné ohraničenie množiny A . Platí teda, že $(\forall x \in A)a \leq x$. Operátor T je z predpokladu monotónny, teda $(\forall x \in A)T(a) \leq T(x)$. Ďalej bolo povedané, že $x \in A$, to znamená, že $T(x) \leq x$. Spolu zatiaľ máme, že

$$(\forall x \in A)T(a) \leq T(x) \leq x.$$

Táto nerovnosť nám vlastne hovorí, že $T(a)$ je tiež dolným ohraničením množiny A . Máme teda už dve dolné ohraničenia: $a = \inf A$ a $T(a)$. Lenže z definície infima platí, že a je najväčšie dolné ohraničenie, a teda

$$a \geq T(a). \quad (1)$$

Aplikujeme operátor T na poslednú nerovnosť a máme

$$T(a) \leq T(T(a)).$$

Podľa toho však vidno, že $T(a)$ spĺňa požiadavky množiny A a teda $T(a) \in A$.

Vezmime zase $a = \inf A$. To je dolným ohraničením všetkých prvkov množiny A a teda je menšie aj ako prvok $T(a)$, čiže

$$a \leq T(a). \quad (2)$$

Z nerovností 1 a 2 sme získali rovnosť $a = T(a)$, a teda $T(a) = a \in A$ a teda $a = \inf A = \min A$ a a je fixpoint operátora T .

Máme teda $a = \inf x \in X : T(x) \leq x = \inf A = \min A = T(a)$

\square

2.4 Úplnosť fuzzy logického programovania

Definícia 2.12

Majme zväz \mathbb{I} všetkých interpretácií jazyka \mathfrak{J} s nasledovným čiastočným usporiadaním \leq :

- $\mathbb{I} = \{v : EV \rightarrow [0, 1]\} = {}^{EV}[0, 1]$, teda množina zobrazení z $[0, 1]$ do EV .

- majme dve interpretácie $I, I' \in \mathbb{I}$. Potom

$$I \leq I' \text{ akk pre každé } p \in EV : I(p) \leq I'(p).$$

Definícia 2.13

Majme daný fuzzy logický program $P : \text{VYR} \rightarrow [0, 1]$. Definujeme produkčný (DB) operátor $T_P : {}^{EV}[0, 1] \rightarrow {}^{EV}[0, 1]$ nasledovne:

$$T_P(I)(q) = \max\{\sup\{C_{\rightarrow}(@\langle I(B_1), \dots, I(B_n) \rangle, r) : \text{ex. } P(q \leftarrow @\langle B_1, \dots, B_n \rangle) = r\}, P(q)\}$$

resp.

$$T_P(I)(q) = \max\{\sup\{C_{\rightarrow}(\bar{I}(\mathbf{B}), P(q \leftarrow \mathbf{B})) \text{ pre } (A \leftarrow \mathbf{B}) \in \text{dom}(P)\}, P(q)\}$$

kde $\mathbf{B} = (B_1, \dots, B_n)$.

Tvrdenie 2.14

Predpokladajme, že všetky spojky v telách pravidiel majú spojité pravdivostné funkcie. Potom

- T_P je monotónny
- T_P je spojitý
- $\mathfrak{J} \models P$ akk $T_P(\mathfrak{J}) \leq \mathfrak{J}$, t. j. $\mathfrak{J} = \text{mfp}(T)$.

Dôkaz.

- monotónnosť sa dokáže podľa definície T_P a využitím monotónnosti pravdivostných funkcií a agregáčnych operátorov
- spojitost T_P znamená, že

$$T_P(\sup \mathbb{I}) = \sup\{T(\mathfrak{J}) : \mathfrak{J} \in \mathbb{I}\} -$$

Dokážeme ale, že

$$(\forall \varepsilon > 0)(\exists I \in \mathbb{I}) T_P(\sup \mathbb{I}) - T_P(I) < \varepsilon,$$

resp.

$$(\forall \varepsilon > 0)(\exists I \in \mathbb{I}) T_P(\sup \mathbb{I}) - \varepsilon < T_P(I).$$

Využije sa opäť spojitost zľava pravdivostných funkcií a agregáčnych operátorov.

- pri dôkaze sa využije definícia T_P , monotónnosť C_{\rightarrow} , reziduovanosť a korektnosť modus ponens. \square

Definícia 2.15

Pre $T_P : L \rightarrow L$ definujeme

- $T_P^0(\mathbf{0}) = \mathbf{0}$
- $T_P^{n+1}(\mathbf{0}) = T_P(T_P^n(\mathbf{0}))$
a
- $T_P^\omega(\mathbf{0}) = \sup\{T_P^n(\mathbf{0}) : n \in \omega\}$,

kde $\mathbf{0}$ je najmenší prvok zväzu interpretácií \mathbb{I} .

Tvrdenie 2.16

Majme spojitý T_P operátor. Potom

$$\text{mfp}(T_P) = T_P^\omega = \sup\{T_P^n(\mathbf{0}) : n \in \omega\}.$$

Dôkaz.

Z monotónnosti T_P vyplýva, že $T_P(\mathbf{0}) \geq \mathbf{0}$, a indukciou sa ľahko dokáže, že

$$T_P^n(\mathbf{0}) \leq T_P(T_P^n(\mathbf{0})) = T_P^{n+1}(\mathbf{0})$$

pre každé $n \geq 0$.

Množina $X = \{T_P^n(\mathbf{0}) : n \geq 0\}$ je nahor usmernená a zo spojitosti zobrazenia T_P máme rovnosť $T_P(\sup X) = \sup \underbrace{\{T_P^{n+1}(\mathbf{0}) : n \in \omega\}}_X = \sup X$. To znamená, že $\sup X$ je

pevný bod.

Ukážeme, že je to najmenší pevný bod zobrazenia T_P . Nech x je ľubovoľný pevný bod zobrazenia T_P . Keďže $0 \leq x$, indukciou sa ľahko dokáže, že $T_P^n(\mathbf{0}) \leq x$, t.j. x je horné ohraničenie množiny X . Preto $\sup X \leq x$. \square

Máme teda, že T_P^ω je najmenším (v zmysle usporiadania na zväze) fuzzy modelom programu P .

Veta 2.17 (aproximatívna úplnosť fuzzy LP)

Nech P je fuzzy logický program, q otázka a y správna odpoveď na otázku q vzhľadom k programu P . Potom pre každé $\varepsilon > 0$ existuje vypočítaná odpoveď x na otázku q vzhľadom k programu P , že $x > y - \varepsilon$.

Literatúra

- *Deduktívne a znalostné systémy* – poznámky z prednášok Prof. RNDr. Petra Vojtáša, DrSc., sept.–dec. 2003
- *Deduktívne a znalostné systémy* – poznámky z prednášok Prof. RNDr. Petra Vojtáša, DrSc., sept.–dec. 2002
- PETER VOJTÁŠ – *Fuzzy logické programovanie*, KMI PF UPJŠ, 1998
- PETER VOJTÁŠ – *Fuzzy Logic Programming In: Fuzzy Sets and Systems*, 1998